

زینب گلزاری
تهران

سوزن شم نکرد. با وجود دعواهایی که میانمان رخ می‌داد و منجر به گیس و گیس‌کشی می‌شد و چند روز با هم قربودیم و نمی‌خواستیم حتی رو به روی آینه یکدیگر را ملاقات کنیم باز هم همراه‌ماند و درون کالبد کوچک خودش را جا داد. زیرباران همراه‌م دوید و خیس شد، در روزهای بیاری رنگ سبزگرفت و بر لبانم خنده شد. موقع گرفتن نمره‌های بد دلداری ام داد و قرار درس خواندن از شنبه را تنظیم کرد، هنگام انجام کاربید بالنه دمپایی دنبالم کرد و تهایم نگذاشت.

دوربین و نور را روشن می‌کنم. دستی روی سر خودم می‌کشم و به عنوان باکیفیت‌ترین آدم زندگی خودم و کسی که همیشه همراهم بود روی صندلی رو به روی دوربین می‌نشینم.

با کیفیت‌ترین آدم زندگی من

پایه دوربین را تنظیم می‌کنم، لنز را تمیز می‌کنم و روی پایه می‌گذارم... این عکس خیلی عکس مهمی است؛ زیرا از کسی است که در تمام لحظه‌هایی که خنده‌ید و کسی معنای واقعی خنده‌ام را نفهمید، در تمام لحظه‌هایی که غم تمام و جودم را الشیاع کرد و در ظاهر به یک لبخند بسنده کردم، روزهایی که هیچ‌کس معنای حرف را نفهمید، در تمام لحظه‌هایی بغضی پر از لبخند زورگی، روزهایی که پشتم از تسبیی ایجاد می‌خورد و در دنیای کوچک عمیق درون هندزفری گم می‌شدم، در تمام وقت‌هایی که چیزی درون مردمک چشم‌م جای‌جاشدو فروریخت، در تمام روزهای تنهایی دویدن و زمین خوردن و بی‌انگیزه بودن برای بلند شدن، او معنی خنده و حرف را فهمید، تکه‌های شکسته شده قلبم بر اثر خنده‌یدن زورگی میان بغض با چسب دو قلوی محبت‌ش به هم چسباند و برای گریه کردن

امیرحسین علی نیافرد
اسلامشهر

به دلیل وجود کار و ساختن آینده روز تعطیل و غیرتعطیل نداری، شاید کمی زودتر از دوران خودت بزرگ‌ترشیدی و اماقلب کوچک تو برعکس مغزت، همان‌گونه بچه و عاشق مانده اما اصلاً اشکالی ندارد. آدم با کیفیت زندگی من، در این روزها تنهایی که تو را زیقیه انسان‌ها جدامی کند، زیستن است! شاید در قدیم‌الایام پسرها با سبیل و مدرک و کار مرد می‌شدند. اما در این روزها هنر مردانگی در یقای خالصه شده است. شخص دوست داشتنی من اگر هنوز برای توگل سرخ، خیابان‌ها و ایستگاه‌های تکراری متوجه جذاب است یا اگر در صحنه‌ای شنبه به جای غروند ترا فریک تهران به آسمان آبی نگاه و خدا را شکر می‌کنی، تیریک می‌گوییم که تو مرده هستی. این روزها که آمار فروش قرص‌های سردد بیشتر از شاخه‌های گل است، تو همان حال و احوال بچه‌های ابتدایی را داشته باش که به خاطر بارش برف شدید، مدرسه‌شان تعطیل شده است...

خداقوت من!

آدم با کیفیت زندگی من سلام، بدون هیچ تعاریفی می‌دانم این روزهای را در این نجوانی حال روحی و اجتماعی اتصالاً خوب نیست، کمی برای من تعریف کن که امروز برای تو بیشتر از یقیه اوقات گوش هستم، آیا واقعاً مراقب حال و احوال خودت هستی؟ شرمنده نباش و سرخودت را بالا بیاور و کمی حرف بزن، کمی این باره جای گوش برای من دهان باش تا حرف‌هایت را به جان بخرم.

لبخند خودت را حفظ کن، شاید اکنون حتی مانند آدم بزرگ‌ها

سحر اکبری
ارد فارس

چند صباحی دیگر، همین‌ها هم می‌شوند خاطره. مگر خاطره چیز دیگری است جز همین اتفاقات کوچک و بزرگ که گاه و بی‌گاه با یاد‌آوری شان، دلتانگ گذشته می‌شونیم؟! گاهی با خود فکر می‌کنم کاش دنیای واقعی هم اسکرین‌شاتی داشت تا برای ثبت خاطرات تصویری، هر آن که اراده می‌کردیم، می‌توانستیم با اشاره کردن یا کشیدن سه انگشت از بالا به پایین، تک‌تک لحظه‌ها را ثبت و در دفتر خاطرات، در کنار نوشته‌ها بچسبانیم. آن زمان بود که گالری دنیای واقعی مان هم پر می‌شد از عکس‌های رنگارنگ ثانیه‌ثانیه‌های زندگی! چون زندگی، ساعت به ساعت و ثانیه به ثانیه ولحظه به لحظه‌اش خاطره است. باید آنرا ثابت کردو در صندوقچه خاطرات باقی گذاشت.

حاصل کشش سه انگشت!

اگر اسکرین‌شات نبود، خیلی از تصاویری که قابلیت ذخیره کردن و خیلی از متن‌هایی که قابلیت کپی کردن را داشتند، در طاقچه مجازی، دست نخوردده باقی می‌مانند و خاک می‌خورندند. اگر اسکرین‌شات نبود، شاید دیگر کسی نمی‌توانست از خیلی از اشتباهات عمدى و سهوی مجازی، مدرکی جمع کند و تاثیقی به توقی می‌خورد، برایم فلک جاریزند؛ اما مطمئناً خیلی از اتفاقاتی که با آنها خاطره داریم هم رقم نمی‌خورد. اسکرین‌شات و خاطره؟!

محال است باصمیمی ترین دوستان در چت، تنه‌های آهنگ‌ها را در و بدل نکرده و از آنها اسکرین‌شات نگرفته باشید و در آخر، آنها را به کلیبی تبدیل نکرده و با گذاشتن در این پست و آن استوری، پزنداده باشید، خودمانیم، ولی بیشتر مانسل جدیدی‌ها، یک دوران نچندان دوری را به اینها دچار بودیم.

امیریاسان قندی
تهران

من طلایی

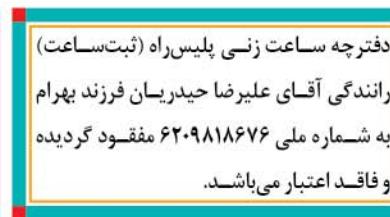
همه چیز از غیرحضوری شدن مدارس شروع شد. زمانی که به جای رفتن به مدرسه و لزیدن توسرما تازمانی که حرفای ناظم تموم شد و آخرش به بچه‌هایی که دیررسیدن تشریز و نهایتاً توجه همه رو معطوف کند به کوتاهی موهای سرمون، به جای نارنگی خودن توحیاط مدرسه همراه کتاب خوندن برای امتحان زنگ حین راه رفت، باید از کنار بخاری تن خسته رو بلند می‌کردیم و از خواب شیرین زمستانه، می‌زدیم تا به کلاس استاد خوب و با وجودانی بررسیم که نه تنها تاخیر توکارش نبود بلکه رهایی هم همچنین!

روزایی که به جای فوتbal بازی کردن توحیاط سرد مدرسه، باید از دراز نشست رفتن مون فیلم می‌گرفتیم و برای دیررسیدم.

روزایی که باید به تخته گچی نگاه می‌کردیم تا قیز قیز، چی موی تنومن رو سیخ کند و گوشی شد و چشم‌هایمان و بینرینی شدن! تو اون روزه، منم مثل بقیه کلاس رو روشن می‌کردم و می‌رفتم به علاقه‌ام برسم.

بخوانم و بنویسم. آخ! شما هم احتمالاً مثل من یا اون کتابی که همه‌مون روتودیستان اذیت کرد و شب‌ها پرتش می‌کردیم افتادین، البته خدا زنگ تفریج رو برامون گذاشته بود.

خب! خواندن و نوشتمن. صد جمله بخوان برای یک جمله نوشتمن، البته این برای من تفریج بود. آدمیزاد کاری رو که عاشقش براش تفریج‌هه. دوستای من و شما هم تفریج‌های متعددی دارن اما این مجازستان و فرصت کرونا، یک توفیقی رو داد که برای خودمون باشیم و بینیم آن من طلایی در کدام عرصه هست. مجازستان و فرصت کرونا نفس‌های آخرشون می‌کشند! ازش غافل نشید.

برگ سبز و پلاک اتاق خودرو سواری پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۸۴ به شماره انتظامی ایران ۸۷۹۸۶-۸۱ شماره موتور ۱۲۴۸۴۰۰۳۳۸۵ و شماره ساسی ۱۴۲۰۵۲۱۰ بندام غلامحسین اسماعیلی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

خودرو پژو پارس مدل ۱۴۰۰ به رنگ سفید شماره انتظامی ۱۳۹B0225726 ایران ۲۹۶۹۳۸-۸۵ شماره موتور NAAN11FE0MK134022 بندام و شماره ساسی ۱۶۶۸۲۹۷ شماره ثانی ۵۱۴۱۲۲۸۵۹۳۰۶۸۱ رحمت براهوبی در تاریخ ۱۴۰۰/۰۷/۲۰ سرقت شده است از یابنده تقاضا می‌شود با شماره تلفن ۰۹۰۱۶۸۱۰۰۴۰ تماس حاصل نموده و مزدگانی دریافت نماید.